

– at der ikke siden den 21. februar 1996 har været brud på våbenhvilen, som har medført militære tab på armensk side.«

Udlændingestyrelsen har supplerende oplyst, at Armenien-Rapporten indeholder følgende afsnit om den militære situation i Nagorno-Karabakh:

»En vestlig repræsentation, der ønsker at være anonym, anså situationen i Nagorno-Karabakh for mere spændt end i selve Armenien og oplyste, at der nærmest hersker krigsberedskab der, at våbenhvilen er skrøbelig, at totalforsvaret er mobiliseret, og at alt i Nagorno-Karabakh vedrører krig eller forberedelse til krig. Man mente endvidere at have pålidelige oplysninger om, at armenske soldater er set i så vel de besatte områder omkring Lachtin-korridoren som i Nagorno-Karabakh.«

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at Armenien-Rapporten i sin helhed indgår som en væsentlig del af grundlaget for styrelsens vurdering af krigsfaren og risikoen for at blive sendt i aktiv krigstjeneste. I denne vurdering indgår såvel rapportens oplysninger om situationen i Nagorno-Karabakh som de oven for nævnte oplysninger om våbenhvile-situationen i det nordlige grænseområde mod Aserbadjan.

Udlændingestyrelsens samlede vurdering er, at konflikten mellem Armenien og Nagorno-Karabakh på den ene side og Aserbadjan på den anden side befinder sig på et lavere niveau end beskrevet i Udenrigsministeriets notat af 18. juli 1995, hvor netop situationen i de nordligste grænseegne blev betegnet som særlig foruroligende.

Flygtingenævnet har til brug for besvarelsen af nærværende spørgsmål oplyst, at nævnet kan henholde sig til sin redegørelse i besvarelsen af spørgsmål nr. S 569, hvori der er redegjort for nævnets praksis vedrørende armenske asylansøgere, der som (en del af) deres asylmotiv har henvist til militære forhold.

Spm. nr. S 813

Til justitsministeren (11/12 96) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvordan stemmer vejledning nr. 214 af 20/12/1995 om forældremyndighed og samvær overens med lovens intentioner som beskrevet i § 16, om at barnets forbindelse med begge for-

ældre søges bevaret ved, at den, der ikke har barnet boende, har ret til samvær?«

Begrundelse

I vejledningen hedder det, at det i tilfælde, hvor den af forældrene, der søger samvær, ikke har boet sammen med barnet, vil det i almindelighed være bedst for barnet, at der ikke fastsættes samvær i de første 4 måneder af barnets liv fordi »moderen og barnet skal have ro til at opbygge deres forhold«. Videre hedder det, at særlige omstændigheder efter en konkret vurdering kan føre til, at der først fastsættes samvær på et endnu senere tidspunkt, og der nævnes forskellige begrundelser for, at samværet kan udsættes til barnet er 3 år gammelt. På dette tidspunkt vil det være meget svært at etablere en ordentlig kontakt mellem faderen og barnet.

Retsudvalget har den 31. oktober 1996 udbedt sig en redegørelse for den administrative praksis og retspraksis i forbindelse med sager om forældremyndighed og samvær set i relation til lovforarbejderne. Herværende spørgsmål søger at afdække et lille område af denne problematik og stilles nu som § 20 spørgsmål med henblik på en snarlig besvarelse.

Svar (23/12 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Civilretsdirektoratets vejledning nr. 214 af 20. december 1995 om forældremyndighed og samvær er udarbejdet på baggrund af vedtagelsen af loven om forældremyndighed og samvær, der trådte i kraft den 1. januar 1996.

Vejledningen er primært en sammenfatning af de synspunkter i forarbejderne, der ligger til grund for lovændringen, og er udarbejdet i den hensigt at sikre, at forarbejdernes mange fortolkningsbidrag indgår i administrationen af loven.

Det har endvidere været formålet med udsendelsen af vejledningen at angive, hvordan spørgsmål, der ikke er omtalt i loven eller dens forarbejder, kan afgøres ud fra en vurdering af, hvad der må antages at være bedst for barnet.

I det punkt i vejledningen, der refereres til i begrundelsen for spørgsmålet, redegøres for betydningen af den samværsberettigedes hidtidige forbindelse med barnet.